

fredsvanlige Statstelegrafstationer, har man troet foreløbig ikke at kunne tillæde. Man har derfor foreslaaet foreløbig at lade dette udgaa, og man har antaget, at den ærede Minister deri vilde se en Opfordring til at tage hele Spørgsmaalet under nærmere Overveielse, for at man, hvis man vil gaa den Vej og i den Grad give vort Telegrafvaesen en saadan Udvikling, som der her er Tale om, med det Samme kan faae en nøjagtig Forklaring om, hvorledes det lader sig gennemføre, og hvilke Udgifter til Budtjeneste og deslige man med det Samme vil have Brug for. — Forslaget under Nr. 183 gaar ud paa at spare 16,000 Kr. paa Voolægning af Guldepladsen ved Aarhus Station. Denne Voolægning vil vistnok være nødvendig med det Første; men jeg turde maasse indstøde den Bemærkning, at vel er Aarhus Hovedstation for Banerne, men man møder den saa meget ofte, og jeg personlig tillader mig at sætte et Spørgsmaalstegn til, om de andre Stationers Tilstand bliver varetagen i samme Forhold, det vil sige i Forhold til deres Betydning, eller om det ikke i dette Forhold, som saa ofte noget er Tilfældet, at Solen skinner stærkest, hvor den er nærmest. Det er den personlige Bemærkning, jeg fører til, men det vilde altid være ønskeligt, at man fik en fuldstændig Overbevisning i saa Henseende. Angaaende selve Vændingsforslaget har jeg paa Udvalgets Begne ikke Andet at sige, end at man tror, at denne Udgift kan udsættes noget. — Forslaget under Nr. 184 vedrører et noget lignende Spørgsmaal. Efter de Oplysninger, der foreligge, navnlig i Annærkningerne, tror man, at de paagældende Telegrafanlæg kunne udsættes noget, og man har ment at kunne spare det omhandlede Beløb af den meget betydelige Udgift, der forlanges til nye Ledninger. — Forslaget under Nr. 185 skal jeg udsætte at tale om, indtil vi have hørt den ærede Forslagsstillers (Hønløffe) Grunde. Det angaar et Telegrafanlæg til Anholt, som her er kalkuleret til 145,000 Kr., maasse dog noget for lavt. — Jeg har endnu kun et Vændingsforslag tilbage, nemlig angaaende en Bevilling af 2,000 Kr., et rentefrit Laan, til 4 Fiskere fra Ellmæ Lyng og Hønsinge Lyng i Dds Herred til Anskaffelse af en større Fiskebaad, hvilken formentlig ikke blot vilde være dem selv personlig til Nytte, men som ogsaa vilde have Betydning for Indvinding af nye Erfaringer angaaende Fiskeriforholdene der paa Stedet. Forslaget er foranlediget ved, at Folkestyngtet i forrige Samling henviste et Andragende om den samme Gjenstand til Ministeren; der foreligger iaar igjen et Andragende derom, og man har nu troet at maatte gaa denne Vej for at tilfredsstille Ønsket. Laanet skulde være rentefrit og afdragsfrit i de første 5 Aar og derefter afbetales med $\frac{1}{10}$ i hvert af de følgende 10 Aar. Det kan være vanskeligt for Ministeren at opnå fuldstændig Sikkerhed for

dette Beløb — det skal indrømmes —, men Sagen bør ikke være afhængig deraf, naar den er gavnlig. Der er ganske vist meget større Beløb paa Finantsloven, med Hensyn til hvilke man ikke forlanger en saadan Sikkerhed eller Tilbagebetaling, og som ogsaa kunne have en lignende personlig Interessese, som dette har for de 4 Fiskere. Angaaende det store Spørgsmaal om Limfjordsbroen tør jeg antage, at man vil være villig til at følge Udvalgets Anvisning om at udsætte Forhandlingen deraf, til Tillægsbevillingsloven foreligger, hvor der vil findes Forlangender om de yderligere Bevillinger, som staa omtalt i Udvalgets Betænkning. Med Hensyn til Oeringeniørens Stilling skal jeg blot henvise til Nr. 273 i Betænkningen, og angaaende et lille Spørgsmaal om, hvor en Telegraflinie skal udmunde, om det skal være ved Mullerup Havn eller ved Mullerup By, har jeg kun at sige, at den ærede Minister maasse vil kunne sige os sin Opfattelse af dette Spørgsmaal inden Sagens 3die Behandling. Hvis det bliver Mullerup By, maa der en lille Vænding i Lovforslaget i denne Henseende. Jeg har ganske vist, da Ussnittet er saa omfattende, som det er, og efter Forholdenes Natur, troet at kunne gaa forbi en Række Vændingsforslag uden nærmere Begrundelse men jeg er overbevist om, at ærede Herrer kunne baade Annærkningerne og Betænkningen paa deres Fingre, saaledes at de ikke behøve min Forklaring om de Punkter, jeg er gaet forbi.

Scavenius: Jeg har kun nogle ganske korte Bemærkninger at gøre og skal ikke trætte det høie Thing længe. Under § 6 er der egentlig kun et vigtigere Spørgsmaal, der staar mellem Hvertallet og Mindretallet, nemlig Spørgsmaalet, om det er rigtigt eller ikke, i næste Aar at paabegynde Bygningen af et nyt Postdampskib til Routen Korsør—Riel—Nyborg. Jeg tror, at Hvertallet er enigt med Mindretallet deri, at et saadant nyt Skib er nødvendigt. Paa den anden Side er Mindretallet enigt med Hvertallet i, at en bedre Forbindelse mellem Masnedsfund og Dreby ved Anskaffelsen af en Dampfærge ogsaa er nødvendig. Nu forekommer det Mindretallet bedrøveligt for begge disse Router, om Striden om, hvorvidt det ene er mere nødvendigt end det andet, og altfaa hvilket af dem der bør paabegyndes først, skulde føre til, at Intet deraf paabegyndtes, og det har derfor troet, at det var rigtigt at begynde med, hvad Regjeringen isølge sine Underølgelser, har ment at burde begynde med, thi den ærede Minister har udtalt for os i Udvalget, — det tør jeg vel nok sige, — at ogsaa hans Opmærksomhed er henvendt paa, at det vil være nødvendigt at skaffe en Dampfærgesforbindelse fra Masnedsfund til Soland—Falster. — Udvalgets Mindretal har ikke kunnet slutte sig til Hvertallet i at negte den forlangte Sum til Skibe Telegrafstation. Efter de